

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 18 (347)
2019. gada
20. oktobris

Esam nokristīti un sūtīti misijā

Pāvests Francisks misiju dienai – 20. oktobrim – veltītajā vēstījumā atgādina, ka kristībā dāvātajai ticībai uz Jēzu Kristu piemīt misiju aspekts. Mūsu bērnu attiecības ar Dievu nav kaut kas vienkārši privāts, bet vienmēr attiecībās ar Baznīcu. Kopībā ar Dievu Tēvu, Dēlu un Svēto Garu mēs atdzimstam jaunai dzīvei kopā ar daudziem mūsu brāļiem un māsām.

Šī dievišķā dzīve nav pārdošanas produkts, jo nepraktizējam prozelītismu, bet gan izplatāms un sludināms dārgums: to nozīmē misija. Šo dāvanu saņēmām brīvi un tajā brīvi dalāmies (sal. Mt 10: 8), nevienu neizslēdzot. Dievs vēlas, lai visi cilvēki būtu pestīti, iepazīstot patiesību un piedzīvojot viņa žēlsirdību kalpošanā, kuru veic Baznīca kā pestīšanas vispārējais sakraments (sal. 1 Tim 2: 4; Lumen gentium, 48).

Baznīca atrodas misijā pasaulē. Ticība uz Jēzu Kristu ļauj redzēt visu atbilstošā perspektīvā, skatot pasauli ar paša Dieva acīm un sirdi. Cerība paver mūžīgos apvāršņus dievišķajā dzīvē, kurā ņemam dalību. Sakramentos un brāliskā mīlestībā piedzīvotā Dieva mīlestība

rosina doties līdz zemes robežām (sal. Mih 5: 4; Mt 28: 19; Apd 1: 8; Rom 10: 18). Baznīcai tās ceļā līdz galīgām robežām nepieciešama nemīlīga misionāra atjaunotne.

Daudzi svētie un ticīgie liecina, ka šī neierobežotā atvērtība un došanās žēlsirdībā pie citiem patiešām ir iespējama un reāla, jo to virza mīlestība, tās dziļākā nozīme kā dāvana, atdeve, upuris un dāsnums (sal. 2 Kor 5:14–21). Dieva sludinātājam jābūt Dieva cilvēkam.

Šis misiju uzdevums skar katru nokristīto. Mīlestībā esoši cilvēki nekad nestāv uz vietas: tie vēršas ārpus sevis, tie piesaistās un piesaista citus, atdodas citiem, un veido dzīvinošas attiecības. Dieva mīlestības ietvaros katrs ir nozīmīgs.

Katrs cilvēks ir misija pasaulei, jo katrs ir Dieva mīlestības auglis. Ja arī vecāki ar meliem, ienaidu un neuzticību var noliegt savu mīlestību, Dievs nekad neatņem savu dāvāto dzīvību. No mūžības viņš paredzējis katram bērnam līdzdalību savā dievišķajā un mūžīgajā dzīvē (Ef 1: 3–6).

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 20. oktobris.

Parastā liturģiskā laikposma 29. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par Anitu Zītari un lūgšana „Svētais Dievs”

9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Anitu Helmani

13.15 Svētdienas skolas nodarbības

15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Bronislavu,

+Aivaru Kāpostiem, Ritas Zustrupes ģimeni un Kāpostu ģimeni

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 21. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Juri Pēternieku; Rožukronis

Otrdiena, 22. oktobris.

Sv. Jānis Pāvils II - Pāvests

8.00 Sv. Mise par +Teklu, +Vincentu Leohovičiem; Rožukronis

19.00 Sv. Mise slimnīcā „Biķernieki”

Trešdiena, 23. oktobris.

8.00 Sv. Mise pateicībā par žēlastībām un Agitu Burku; Rožukronis

16.30-18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 24. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Annas Ančevas veselību; Rožukronis

Piektdiena, 25. oktobris.

8.00 Sv. Mise Vijas Zankovičas nodomā par Annu; Rožukronis un Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 26. oktobris

8.00 Sv. Mise par Annuškānu ģimenes mirušajiem; Rožukronis

Svētdiena, 27. oktobris. Parastā liturģiskā laikposma 30. svētdiena.

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana „Svētais Dievs”

09.15 Marijas Leģions Svētdienas sk.telpās

11.00 Galvenā Sv. Mise par +Andreju Jodi

13.15 Svētdienas skolas nodarbības

15.00 Sv. Mise. Vada arhibīskaps.

Kora “Versija” diska prezentācija.

18.00 Rožukronis

18.30 Sv. Mise par +Valēriju Forlovu un +Aināru Eikenu

Pirmdiena, 28. oktobris. Sv. Apustuļi Simanis un Jūda

8.00 Sv. Mise par Jāņa Saules veselību un ģimeni; Rožukronis

Otrdiena, 29. oktobris.

8.00 Sv. Mise par Ievu un Juri Brīvniekiem; Rožukronis

Trešdiena, 30. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Bertu un Jāni Šiciem; Rožukronis

16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 31. oktobris.

8.00 Sv. Mise par +Bronislavu, +Staņislavu, +Ivanu, +Ludmilu, +Voclavu, +Zinonu, +Martu, +Anatoliju Lukutiem; Rožukronis un „Dievs, mēs Tevi slavējam”

18.00 Adorācija

19.00 Vigīlijas Sv. Mise par svētumu.

Piedalās kustības „Pro Sanctitate” ansamblis

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles pastorālās komandas kontaktinformācija

Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419

Diakons Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

jekaba.katedrale@tvnet.lv

Pastorālo vajadzību koordinatore – Andžela mob. 26156406

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

harisime@inbox.lv; mob. 27001445

Piektā diena, 1. novembris.**Visi svētie. Lieli svētki.**

8.00 Sv. Mise un Jēzus Sirds litānija
 11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi
 18.00 Sv. Mise par +Romeiko +Juriju,
 +Anatoliju, +Aleksandru un +Brikuntu
 Pjotru;
 Procesija ar aizlūgumiem par mirušajiem

Sestā diena, 2. novembris**Visu ticīgo mirušo piemiņas diena.**

8.00 Sv. Mise
 11.00 Galvenā Sv. Mise
 Procesija ar aizlūgumiem par mirušajiem
 18.00 Sv. Mise Raiņa kapu svētku
 ziedotāju nodomos
 Procesija ar aizlūgumiem par mirušajiem
*Ziedojumi tiek vākti diecēzes kūrijas
 vajadzībām*

Var saņemt pilnas atlaidas, kuras var
 upurēt tikai par mirušajiem, tie ticīgi,
 kuri--

---laikā no 1.-8. novembrim (ieskaitot)
 dievbijīgi apmeklēs kapsētu un lūgsies
 par mirušajiem, kaut vai tikai domās.

---Visu ticīgo mirušo piemiņas dienā
 dievbijīgi apmeklēs baznīcu un tur
 lūgsies Kunga lūgšanu – Tēvs mūsu... un
 – Es ticu...

Svētdiena, 3. novembris.**Parastā liturģiskā laikposma 31.****svētdiena. Jēzus Sirds godināšana.****Vissvētākā Sakramenta adorācija.**

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana
 „Svētais Dievs”
 9.15 Marijas Leģions svētdienas sk. telpās
 11.00 Galvenā Sv. Mise par +Domiceli,
 +Jāni un +Viktoru Gedušiem
 Svētlietu pasvētīšana
 13.15 Svētdienas skolas nodarbības
 15.00 Sv. Mise (bērniem) par Kudiņu
 dzimtas mirušajiem
 18.00 Rožukronis
 18.30 Sv. Mise par ticības žēlastību
 Viktorijai un Zitai

Esam nokristīti un sūtīti misijā*(turpinājums no 1. lpp)*

Šī dzīve mums piešķirta
 kristībā, kas dāvā ticību Jēzum Kristus
 kā grēka un nāves uzvarētājam. Kristība
 atdzemdē pēc paša Dieva attēla un
 līdzības, dara par Kristus Miesas –
 Baznīcas locekļiem. Kristība šajā ziņā
 patiesi nepieciešama pestīšanai, jo
 nodrošina, ka vienmēr un visur esam dēli
 un meitas Tēva namā, nekad bāreņi,
 svešinieki vai vergi. Kristieša
 sakramentālā realitāte ar savu
 piepildījumu Euharistijā ir katra
 mainīšanās un pestīšanas meklējošā
 cilvēka aicinājums un mērķis. Kristība
 īsteno apsolīto Dieva dāvanu, kas dara
 katru par dēlu vai meitu Dieva Dēlā.
 Esam bērni dabiskajiem vecākiem, taču
 kristībā saņemam visas tēvišķības un
 patiesas mātišķības izcelsmi: nevienam
 Dievs nevar būt par Tēvu, ja tam Baznīca
 nav par māti (sal. sv. Kipriāns, De Cath.
 Eccl., 6).

Mūsu misija tāpat izriet no Dieva
 tēvišķības un Baznīcas mātišķības.
 Kristībā ietverta augšāmceltā Jēzus
 norāde Lieldienās: kā Tēvs mani sūtīja, tā
 es sūtu jūs, pildītu ar Svēto Garu,
 pasaules izlīguma labā (sal. Jņ 20: 19 –
 23; Mt 28: 16 – 20). Šī misija pieder pie
 kristieša identitātes un dara atbildīgus par
 to, lai visi cilvēki īstenotu savu
 aicinājumu būt par Tēva pieņemtiem
 bērniem, atzīt savu personīgo cieņu,
 novērtēt katru cilvēka dzīvību no
 ieņemšanas līdz dabiskai nāvei. Kad
 sekulārisms izvēršas par Dieva darbīgas
 tēvišķības vēsturē agresīvu kulturālu
 noraidījumu, tad tas ir šķērslis īstai
 cilvēku brālībai, katra cilvēka dzīvības
 savstarpējai cieņai. Bez Jēzus Kristus
 Dieva katra atšķirība sāk apdraudēt un

neļauj otru brālīgi pieņemt, nedz cilvēcei būt auglīgi vienotai.

Dieva piedāvātā vispārīgā pestīšana Jēzū Kristū rosina atstāt malā ekskluzīvus uzskatus nacionālisma un etnocentrisma veidā, lai atvērtu kultūru un jebkuru kopieni Kristum. Kristības ietvaros esam sūfīti pasaulē, kuru vēl nav pārveidojuši Jēzus Kristus sakramenti un viņa svētā Baznīca.

Atjaunoti Vasarsvētki atver plaši Baznīcas durvis, lai neviena kultūra nepaliktu sevī noslēgusies, lai neviens cilvēks netiktu atsaukts no ticības vispārējās kopības. Nevienam nav jāpaliek noslēgtam ar sevi vien centrā, ar atsaukšanos tikai uz savu etnisko un reliģisko piederību. Jēzus Lieldienu notikums paplašina šaurās reliģiju, un kultūru robežas, aicinot respektēt cilvēka cieņu, dziļāk pievērsties augšāmceltajam Kristum, kas dod visiem patiesu dzīvi.

Uzticēsim Baznīcas misiju mūsu Mātei Marijai. Kopš Iemiesošanās brīža Marija vienotībā ar Dēlu devās savā svētceļojumā. Viņa pilnībā iesaistījās Jēzus misijā, kuru pārņēma par savējo krusta pakājē: misiju kā Baznīcas Mātei sadarboties jaunu Dieva dēlu un meitu dzemdēšanā Garā un ticībā.

**Sveicam
katedrāles
jauno vikāru
pr. Aivaru Līci**

**Pateicamies pr. Valteram
par kalpošanu un vēlam
panākumus armijas kapelāna
pienākumos**

Man nav laika lūgties...

Svinot 30 gadus Ticības Mācības kongregācijas vēstulei par kristīgo meditāciju Orationis Formas (15. oktobrī) un Janīnas Babres simtgadi (5. jūlijā), piedāvājam autores rakstu par tik aktuālu tēmu.

„Man nav laika lūgties...” Izteiciens dzirdēts daudzreiz un bieži. Cilvēku ierauj steiga, kustības straume, viņš aizsies skrien un skrien. - Kur? Kaut kur sirds dziļumā, liekas, vajadzētu būt citādāk, vajadzētu atrast laiku atelpai, varbūt pat lūgšanai, bet no dienas uz dienu tās paliek tikai nepiepildītas ilgas.

„Man nav laika”, un tomēr kāda balss vai tikai nojauta saka: „Tev ir 24 stundas diennaktī.”

„Bet mans darbs, mani bērni, laiks pavadīts ceļā no darba uz darbu, vakara nogurums, maltīte, televīzija, sabiedriskie pienākumi – pusnaktī esmu gandrīz beigts, labi, ja vēl roka pārmet krustu pirms iekrišanas gultā, un no rīta uzceļoties. Tās ir manas visas lūgšanas.” Tā spriež un savu sirdsapziņu aizbildina daudzi un tomēr tajā pašā laikā zina, ka viss nav kārtībā. Tāda veida „kārtība” ir vairāk nekārtība, jo katra cilvēka sirds dabīgi tiecas mīlēt – mīlēt Dievu un pašam kļūt labākam. Bet kādā veidā un kā varētu šodienas tehnikas dzītais cilvēks atrast laiku un vidi lūgšanai?

Lai to panāktu, nepieciešams pirmais un galvenais nosacījums: vēlēšanās lūgties, vēlēšanās pielūgt Dievu. Vēlēšanās lūgties jau ir lūgšana pati par sevi, Svētā Gara iedvesma, jo lūgšana galvenokārt ir Dieva žēlastība, gribas akts un mīlestība.

Ja mums ir vēlēšanās pielūgt Dievu, tad nākošais solis jau ir vieglāks. Mēs gribam pielūgt Dievu, jo mēs viņu

mīlam. Viņš mūs mīlestībā radījis, mīlestībā mūs uzturējis un sūtījis savu Dēlu Jēzu, lai mūs vienotu ar sevi mūžībai.

Jautāsim sev: vai mēs atrodam laiku mīlēt? Ja cilvēks kādu mīl, lai cik aizņemts un nodarbināts, lai cik tālu šķirts no mīlamā cilvēka, viņš garā ar to ir vienmēr vienots. Lūgt Dievu nozīmē viņu mīlēt. Un mīlēt Dievu ir tas pats, kas mīlēt otru cilvēku, būt ar viņu vienotam ik brīdi, ilgoties, kad ir šķirti. Vārdi te daudz neko nenozīmē. Ja vīrs atrodas darbā vai ceļojumā, sieva zina, viņš to tāpat mīl, viņa mīl vīru, un viņi pieder viens otram. Viņiem nav jāapgalvo ik dienas sava mīlestība vārdos, kaut arī prombūtnē viņi viens pēc otra ilgojas; kad tie ir kopā, viņu prieks un saskaņa ir jo lielāka.

Kad mēs esam aizņemti, kad viena lieta blīvējas pie otras, jautāsim sev tikai vienu: „Vai man ir laiks mīlēt?” Un mēs atradīsim atbildi, kas skanēs: „Jā, Tēvs!” Lai kur mēs esam, Dievs ir mūsu klātienē, viņš ir ar mums, viņš ir mūsos... Vai mēs sievietei vai vīram meklējam izmeklētos vārdus, lai apliecinātu savu mīlestību? Taču nē, mēs to pasakām vienkārši, un viņš vai viņa to saprot. Dievs mūs saprot vēl labāk. Viņš negaida mūsu daudzus vārdus, īss apliecinājums pat vissteidzīgākā brīdī sasniedz Dieva mīlošo sirdi.

Kaut arī lūgties var visur un katrā vietā, tomēr būtu labi, ja mājās mums būtu sava vietīņa, stūrītis, kurā var aiziet prom no visiem un pielūgt Dievu, apstāties svētbildes vai krucifiksa priekšā kaut uz īsu brīdi, varbūt pat neteikt itin nekā, vienīgi skatīties uz Krustā Sisto ar mīlestību. Visu, ko mēs gribam viņam

sacīt, viņš to jau zina – mūsu vārdi vajadzīgi mums, ne viņam.

„Mana kapela ir mana automašīna”, reiz man viena paziņa teica. No tā laika arī es pakāru rožukroni uz radio pogas un, tikko iesēzdamās mašīnā, sāku lūgt rožukroni – pateicoties rožukronim un Dievmātei, esmu vairākkārtīgi izglābusies no satiksmes klizmām.

Kas saka: „Man nav laika lūgties”, tādām var teikt: „Man nav laika mīlēt”, vai: „Man nav laika dzīvot”, jo bez mīlestības cilvēks nespēj dzīvot. Bez mīlestības cilvēks, kaut dzīvo, ir miris.

Daudziem lūgties ir viegli, jo lūgties viņiem nozīmē – mīlēt. Dažam viss ir grūti. Dažs saka: „Man aizmirstas lūgties”, bet vai var aizmirst to, ko mīl mūsu sirds? Vai var aizmirst kaut uz mirkli līgavu vai iemīļoto? Un Dievs ir mīlestība – viņš ir mūsu sirdī un ap mums, viņš apliecina sevi ir brīdi un mūsu atkarība no viņa ir nemitīga. Viņš apliecina sevi mūsu elpā, jo bez viņa dzīvinošā spēka mēs nespētu pat elpot. Viņš nāca pie mums, mūs mīlot kā mūsu brālis, un atdeva savu dzīvību par mums – un vēl vairāk – viņš dod mums sevi ik dienas Dievmaizē – vai var vēl vairāk dot, kā viņš to dara? Un mums nav laika, nav dažu mirkļu, ko viņam dāvat. Laiks ir viņa, bet mēs to izšķiežam sev un citiem, visam, tikai ne viņam.

„Kungs, es tevi pielūdzu, tevi mīlu, ticu, ceru – un mīlu, mīlu! Pieņem manu vienkāršību, nevaļu, steigu, pieņem mani, kāds esmu, ar visām nepilnībām un ar laika trūkumu. Tu mani radīji – ļauj man skriet un steigties tā, ka es sasniedzu savu mērķi debesīs (Flp 3: 14) un nevis atduros kapa tumsā – manā steigā vadi mani, esi ar mani, lai es esmu ar Tevi!”

Janīna Babre

Mīlestība ir revolūcija

Kā katru gadu, kad tuvojas Visu Svēto svētki, kustība *Pro Sanctitate* visā pasaulē veicina Vispasaules svētdarīšanas dienu, ka arī citas aktivitātes, lai palīdzētu visiem augt svētumā. Katru gadu Kustība izvēlas jauno tēmu; šogad tā ir: Mīlestība ir revolūcija. Kāpēc šis temats?

Mūsu laikmets, kad viss tik strauji mainās dažu sekunžu un mirkļu laikā, mēs kā kristieši esam aicināti būt patiesi zemes sāls, un pasaules gaisma. Mums jāmīl Kristus un jāmīl citiem pilnīgā veidā. Mīlestība ir revolūcija, un tas ir viss, kas mums ir vajadzīgs - mīlot, mēs jau īstēsim šo revolūciju mūsu dzīvē, mūsu ģimenēs, darbavietā, sabiedrībā utt.

Mīlestība ir revolūcija – tāds nosaukums ir Kustības dibinātājs Dieva kalpa Guljelmo Džakvinta grāmatai, kuras mērķis ir izsekot šim ceļam aiz Mācītāja Jēzus un pakāpeniski informēt visus, ka mēs neesam tie, kuri atklāja šo ceļu, jo kopā ar mums, pirms un pēc mums, ir bijušas dvēseles, kuras mīlestību ir piedzīvojušas kā revolūciju, un to ir vairāk nekā mēs varam iedomāties. (Mīlestība ir revolūcija, G. Džakvinta)

Atzīmējot Vispasaules svētdarīšanas dienu, 31. oktobrī Svētā Jēkaba katedrālē vēlamies lūgt Dievu, lai tas viss būtu ne tikai mūsu dzīves sastāvdaļa, bet arī pati mūsu dzīve.

Pārdomāsim vārdus no šī grāmatas: Visi esam pārliecināti, ka mīlestība ir Kristus vēsts būtisks pamats. Tad uzdosim sev dažus jautājumus:

* Vai mūsdienu kristieši dzīvo Viņa vēstījumā?

* Kāpēc vēstījums nespēj atrisināt traģiskās problēmas, kas izjauc cilvēci?

* Vai var būt, ka šodien pārāk daudzi atsakās to pieņemt?

* Vai varbūt kristiešu ikdienas dzīvē ir noticis milzīgs Kristus vēsts mistifikācijas process?

Atbilde būs vienkārša un skaidra, un to atradām arī Vatikāna II koncila dokumentā: ja cilvēce attīstīs spēju pieņemt kopējo Kristus piedāvāto “mīlestības svētuma” piedāvājumu, tā spēs atrisināt problēmas un piedzīvot pestīšanu.

Mēģināsim līdz 31. oktobrim kopīgi pārdomāt šos jautājumus, un šajā dienā paudīsim vēlmi kļūt svētam.

Visi svētie dzīvoja pēc šīs devīzes: Mīlestība ir revolūcija. Tāpēc Visu svēto dienā - modrībā kopā ar visiem svētajiem-

atjaunosim vēlmi kļūt svētiem, un caur viņu aizbildniecību palīdzēsim citiem sākt ceļu uz svētumu, uz mīlestības revolūciju.

Gaidīsim jūs Sv. Jēkaba katedrālē 31. oktobra vakarā!

Rita Refalo, Apustuliska Oblāte *Pro Sanctitate*

Mīlestība ir revolūcija
Visi svēti, visi brāļi

Vispasaules svētdarīšanas dienā

Sv. Jēkaba Katedrālē
2019. g. 31. oktobrī
pl. 18.00 Adorācija
pl. 19.00 Sv. Mise
Visi esat mīļi aicināti

atjaunosim vēlmi kļūt svētiem, un caur viņu aizbildniecību palīdzēsim citiem sākt ceļu uz svētumu, uz mīlestības revolūciju.

Gaidīsim jūs Sv. Jēkaba katedrālē 31. oktobra vakarā!

Rita Refalo, Apustuliska Oblāte *Pro Sanctitate*

PAR LATVIJU UN BRĪVĪBU

Kā katra cilvēka dzīves gājumā tā arī katras tautas vēsturē ir dienas ar izcilēm nolikumiem. Pie tādām izcilām, nolikumiem pārbagātām dienām varam pieskaitīt arī tās trīsdesmit, no kurām mūs tagad šķir 100. gadskārta, proti, bermontiešu uzbrukumu Rīgai un šī uzbrukuma atvairīšanu 1919. gada oktobrī un novembrī.

Tanī laikā it kā no sapņu dziļuma cēlās augšā mūsu paaudžu ciešanu un upuru spēks. Tas verda latviešu asinīs un visos arvien vairāk nostiprinājās griba redzēt ne tikai brīvu Rīgu, bet arī visu latviešu zemi, lai reiz aiz karavīru ieročiem netraucēti varētu staigāt arāju lemeši. Ar katru dienu auga cīnītāju pulki. Blakus mobilizētiem karavīriem nostājās brīvprātīgie studenti, skolnieki, mākslinieki un citi.

„Pat dzejnieki, kas šķitās vāji,
Kas likās, tikai mūžam skums,
Šai pusnaktī kā karotāji

Iet — kur tos gaida ierakums”,
rakstīts kādā 1919. gada notikumiem
veltītā balādē.

Veselu mēnesi, sākot no 8. oktobra, Rīga drebēja šausmās un ugunīs, bet 11. novembrī plkst. 11 rītā pēkšņi iedunējās baznīcu zvani. Notikās tā, kā teikts dzejnieka vārsnā:

„Vēl kaujas dūmos tinas nami,
Vēl kaut kur vējos lodes sīc;
Bet, lūk, jau liksmē
skanēdami
It visos torņos zvani trīc.“

Ļaudis it kā neziņā, it kā apmulsuši raudzījās viens otrā, bet kad visu Rīgu pārlidoja ziņa, ka Pārdaugava atbrīvota un ienaidnieka pulki padzīti, — visi uzgavilēja karavīriem. Valdība un Tautas padome izteica armijai pateicību visas tautas vārdā. Šī bija tik ievērojama uzvaras diena, ka tā palika noenkurota mūsu valsts dzīvē uz visiem laikiem kā varoņu piemiņas resp. kā Lāčplēšu diena. Šai uzvarai sekoja citas, kamēr visa Latvija bija atbrīvota no ienaidniekiem gan rietumos, gan austrumos.

Karavīru ieroču spēks, brīvības gara un patstāvības skaistuma apdvests, tad mums deva to, ko bijām pelnījuši saņemt. Arī vēlākos gados jaunais latviešu virsnieks, atstājot karaskolu un stājoties dzīvē ar solījumu: „Savam godam, latvju slavai, tēvzemei un brīvībai,“ paļāvīgi stāvēja tēvzemes sardzē līdz ar saviem karavīriem. Viņu aizsegā arāji varēja plēst laukus savai sējai un pārvērst kara vētrās radītos postījumus auglīgās druvās. Svētīta sēkla varēja birt latviešu zemē, varēja līgot kuplie lauki un mierīgi varēja iet savās gaitās zemnieks, strādnieks un gara darbinieks.

Ja tagad atskatāmies atpakaļ uz šīm kādreizējām varonības apgarotām cīņu dienām, tad apzināmies arī, kādas ciešanas esam piedzīvojuši vēlākos gados. Esam mētāti, trenkāti un malti kā graudi starp ratiem. Kara viesuļos un vēstures notikumu asajos pagriezīenos esam zaudējuši daudzus savas tautas piederīgos un, līdz ar viņiem, arī daudzus drošsirdīgus latviešu varoņus.

Tuvojas lielā simtgades Lāčplēša diena – piemiņai, slavai un pateicībai, arī par ticību Dieva apredzībai un gādībai, kas ļauj cerēt un cīnīties arī tālāk.

Svētdien 17. novembrī plkst. 18.30

Vispasaules trūkumcietēju dienai
veltīta Sv. Mise, kuru vadīs
V.E. arhibīskaps - metropolīts
Zbignevs Stankevičs.

Lai iepriecinātu trūcīgos,
aicinām līdz 10. novembrim ziedot:

- konservus, saldumus, tēju, kafiju;
- siltas šalles, zeķes, cimdus;
- grāmatas, sveces, svētlietas;
- šampūnu, dušas želeju, zobupastu, veļas pulveri;
- citas ikdienā noderīgas lietas.

Sarūpētās lietas lūgums nodot
katedrāles dežurantei! Tās tiks
iesaiņotas un pārtaps dāvanās.

*****

Svētdien 29. septembrī plkst. 11

Dievkalpojumā piedalījās Viņas
augstība princese Ingrīda De
Frankopana no Francijas. Viņu
pavadīja plaša delegācija no Burbonu
karaliskās dinastijas institūta ar tās
ģenerālsekretāru
Laurentu de la Rozielu

Lielākā dāvana dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –
sv. Mise par dzīvajiem un
mirušajiem – konkrētos nodomos ir
lielākā dāvana, aizlūgums un atbalsts
cilvēku vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var
sakristejā vai pie dežurantes.

SVĒTDIENAS SKOLAS NODARBĪBAS

aizsākušās 2019.g. 29. septembrī,
svētdien

SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ
plkst.13.15

Visi laipni aicināti, kas vēlas tapt
kristīti,

pieņemt pirmo Svēto Komūniju
(iet pie Dievgalda),
laulāties,

iepažīt vai padziļināt
Katoliskās Baznīcas

ticības mācības pamatus

Aicināti – skolas vecuma bērni, jaunieši
un pieaugušie – visās vecuma grupās
Sazināšanās tel. 29654800; 29991637

Akcija 40 dienas par dzīvību no 25. septembra līdz 3. novembrim

Lūgums atbalstīt ar lūgšanām un
gavēni, pieteikties arī uz klātbūtni pie
Saeimas – 12 stundas dienā.

Sazināties ar Silvitu
(mob. 25342585)

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 28882358

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

www.jekabakatedrale.lv